

Παπαδ.-Κεραμ., Κανέλ. μινδ. ζωγραφείου

6.45

Συμπέλος

17 αλ.

Εἰς τὸν ὑπὸ Παπαδοπούλου-Κεραμέως περιγραφόμενον ὑπ' ἀριθ. 32 μὴ-
διμα τοῦ ζωγραφείου (ἀντέγραφοι τοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε, 18 αλ.) εὑρη-
ται ὑπὸ στοιχεῖον 44, σελ. 290 Κωνσταντίνου Δαπόντε σημείωμα ἔχον
οὕτως: «Εἰς τοὺς χιλιούς ἑξακοσίους ἑβδομηντατέσσαρας, ἐν μεγάλῃ
πέμπτῃ, ἦλθαν εἰκοσιτέσσαρα παράθια πουρδάρια, διὰ τὰ πατήσων
ἐν Συμπέλου καὶ δὲν εὑρέθησαν παχιάρια. Ὅθεν οἱ γυναικες ὑπῆσαν
εἰς τὰ θανά καὶ ἐκρύφθησαν καὶ ἔμεινεν ἡ χώρα ἔρημος ἡμέρας
εἴκοσι ὅτερον δὲ ἐπερχάσθησαν καὶ ἔδωσαν ἐν τοῖς πουρδάρους γρόσα
χιλιάδας δέμα. Ἐλθὼν δὲ τοῦ παπιδάνου τὸ ὄνομα Μισέρ Γρεβελῆ: -
Τὸν αὐτὸν χρόνον ἦτον Συμπέλου ἀρχιερεὺς ὁ Ἰωάννης».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Υπὸ στοιχείον 45, σελ. 291-294: «Πόσαι ἐκμηθείαι, μοναστήρια καὶ
ἐξωμυθήσια εἶναι ἐν τῇ νῆσον Σιόπερον».

Ἀρχ. «Ἡ ἔνδον τοῦ καίστερον ἐκμηθείαις»